

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Bessarab Ivan xxxx, născut la xxxx,
originar din xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.08.2017–20.09.2018;

Instanța de apel: 17.10.2018–28.01.2019;

Instanța de recurs: 30.05.2019-28.01.2020;

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 20 septembrie 2018, Bessarab Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 225 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Bessarab Ivan, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane la 18.10.2016, aproximativ la ora 19⁰⁰, cu ajutorul tehnicii specializate și a locuitorilor din s. Xxxx – F. Bessarab, N. Bessarab, F. Comur și M. Iancov, care nu cunoșteau despre intenția criminală a acestuia, a extras și a demontat mai multe țevi din azbest de diferită dimensiune de pe teritoriul unui teren arabil dislocat pe pământurile s. Xxxx, r-nul Xxxx care se afla la 1 km de la s. Xxxx spre direcția s. Xxxx, r-nul Xxxx, cauzând în părții vătămate

Primăriei s. Xxxx, r-nul Xxxx un prejudiciu material în sumă de 12 320 lei, însă nu și-a dus intenția până la sfârșit deoarece a fost prins la locul faptei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se încaseze din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile suma de 225 lei.

3.2 Inculpatul Bessarab Ivan, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând următoarele:

- din sentință rezultă că Bessarab Ivan cu ajutorul tehnicii specializate și a locuitorilor din s. Xxxx – F. Bessarab, N. Bessarab, F. Comur și M. Iancov, care nu cunoșteau despre intenția criminală a acestuia, a extras din pământ și a demontat țevile din azbest, însă în realitate persoanele date singure au întreprins toate aceste măsuri, ei singuri au închiriat tehnica respectivă pentru a extrage țevile, inculpatul doar le-a spus că, dacă doresc pot să-și caute o persoană care să le ajute să extragă țevile și să le ia lor;

- acțiunile sale nu conțin elemente infracțiunii de sustragere;

- țevile din azbest nu aparțin Primăriei Xxxx, deoarece acestea nu sunt utilizate de nimeni;

- organul de urmărire penală și instanța nu au stabilit cine și când a montat aceste țevi în pământ, care a fost prețul lor inițial și care au fost costurile legate de instalarea acestora, care este prețul acestor țevi la momentul actual și care este prețul de extragere a acestora din pământ, inclusiv arenda tehnicii specializate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2019, apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

Apelul inculpatului a fost admis, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Bessarab Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, prima instanță eronat a dat apreciere probelor administrate și prezentate de către părți și eronat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului Bessarab Ivan de omiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că Bessarab Ivan se învinuiește de faptul că la data de 18.10.2016, aproximativ la ora 19:00, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, cu ajutorul tehnicii specializate și locuitorilor sat. Xxxx Bessarab F. N., Bessarab N. F., Comur F. F. și Iancov M., care nu au fost la curent cu intențiile lui infracționale, de pe teritoriul câmpului agricol, situat pe pământurile sat. Xxxx, raionul Xxxx și care se află la 1 km de localitatea indicată înspre sat. Xxxx raionul Xxxx, a dezgropat și a efectuat demontarea a 7 țevi de azbest cu lungimea de 4 metri și diametrul de 15 cm, valoare unei țevi - 480 lei, în sumă de 3 360 lei și 16 țevi de azbest cu lungimea de 5 metri și diametrul 20 cm, valoarea unei țevi 560 lei în sumă

de 8 960 lei, și toate bunurile în sumă totală de 12 320 lei, care aparțin primăriei sat. Xxxx raionul Ceadâr-Lunga, cauzând prin aceasta prejudiciul material considerabil, însă nu a putut să-și ducă până la capăt intenția sa infracțională, deoarece a fost prins la locul infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal tentativă de furt, adică tentativă de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a menționat că din probele prezentate de acuzare nu rezultă că Bessarab Ivan a acționat cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, or, din declarațiile martorilor F. Bessarab, N. Bessarab, F. Comur și M. Iancov nu rezultă că inculpatul a întreprins acțiuni de tentativă la sustragerea pe ascuns a bunurilor care aparțin Primăriei Xxxx.

La fel, a menționat, că țevile care au fost extrase din pământul conform procesului verbal de percheziție din 17.03.2017, au fost depistate la domiciliul lui Feodor Bessarab, dar nu în gospodăria inculpatului.

În continuare instanța de apel a menționat că latura obiectivă a infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane include în sine un semn obligatoriu – cauzarea prejudiciului patrimonial proprietarului. În speță de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă care ar confirma că prejudiciul în sumă de 12 320 lei i-a fost cauzat anume Primăriei s. Xxxx, or, în materialele cauzei nu există nici un act care ar confirma că țevile din azbest se aflau la balanța Primăriei, la fel nu există alte date referitor la proprietarul acestor țevi.

Instanța de apel a reținut că de către acuzare nu a fost stabilit faptul cui i-a fost cauzat prejudiciul material, precum și nu a fost stabilit dacă există legătură cauzală între fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Totodată, instanța de apel a constatat că de către acuzare nu au fost prezentate probe referitor la existența în acțiunile inculpatului a laturii subiective a infracțiunii incriminate și anume prezența la Bessarab Ivan a intenției și scopului cupidant.

Prin urmare instanța de apel a conchis că din declarațiile inculpatului rezultă că dânsul nu a avut nici un beneficiu material pentru sine și nu a urmărit scopul sustragerii acestor țevi, or, dânsul nu a fost prezent în momentul când aceste țevi au fost extrase din pământ și dezasamblate, nu a angajat pe nici o persoană pentru a efectua aceste lucrări, iar aceste țevi nu au fost depistate la domiciliul său. La fel inculpatul a menționat că a fost angajat de către E. Sarî pentru ca el să curețe terenul inclusiv și de țevile din azbest.

Instanța de apel a apreciat ca fiind veridice depozițiile lui Bessarab Ivan referitor la faptul că dânsul nu a avut intenția de a sustrage bunurile altei persoane, or, aceste declarații coroborează cu materialele cauzei precum și cu depozițiile martorilor F. Bessarab, N. Bessarab, F. Comur și M. Iancov, care au confirmat că inculpatul nu a fost prezent în momentul când aceste țevi au fost scoase din pământ și dezasamblate și nu a achitat nimic pentru efectuarea acestor lucrări.

Mai mult, inculpatul la 26.10.2016, s-a adresat la Primărie cu cerere prin care a cerut permisiunea să extragă țevile din pământ deoarece aceste țevi îi încurcau la efectuarea săpăturilor, iar procesul verbal de constatare a infracțiunii a fost îndeplinit la 28.10.2016.

Instanța de apel a mai specificat, că acuzarea nu a stabilit care este numărul exact al țevilor din azbest, pe care inculpatul a încercat să le sustragă, or, potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului în remorca autocamionului de marca ZIL 157 n/î CH AV 653 au fost depistate 14 țevi, iar jos lângă camion încă 8 țevi, în total 22 de țevi (f.d.10-12, vol. I), la domiciliul lui Bessarab Fiodor au fost depistate 26 țevi din azbest de diferită dimensiune (f.d.134, vol. I), iar în actul de învinuire lui Bessarab Ivan i s-a incriminat că acesta a extras din pământ și a demontat 7 țevi cu lungimea de 4 m. diametrul 15 cm. la preț total de 3360 lei, 16 țevi cu lungimea de 5 m. și diametrul 20 cm la preț de 8 960 lei, iar în total 23 de țevi.

În continuare instanța de apel a mai remarcat că, acuzatorul de stat D. Ianac a dat indicații ofițerului de urmărire penală de a interoga în calitate de martor pe administratorul SRL „Xxxx” C. Sarî și reprezentantul părții vătămate – primarul s. Xxxx, N. Carapirea, pentru a fi identificat numărul exact de țevi sustrate și valoarea acestora (f.d.162, vol. I). Din materialele cauzei nu rezultă că ofițerul de urmărire penală nu a îndeplinit aceste indicații, astfel acuzatorul nu a putut combate versiunea inculpatului referitor la faptul că dânsul nu a avut intenția de a sustrage bunurile altei persoane.

Mai mult, instanța de apel a constatat că, de către organul de urmărire penală această versiune nici nu a fost verificată, or, beneficiarul lucrărilor (clientul) martorul C. Sarî nu a fost audiat. Colegiul a specificat în acest sens că în speță sunt temeuri rezonabile de a presupune că indicațiile date de către procurorul D. Ianac nu au fost executate de către organul de urmărire penală, deoarece astfel putea fi confirmată versiunea inculpatului.

În concluzie, Colegiul menționând prevederile art.8 Cod penal, a statuat că probele prezentate de acuzare nu sunt suficiente pentru a fi pronunțată o sentință de condamnare.

Instanța de apel a mai menționat că odată ce inculpatul urmează a fi achitat, urmează a fi respinse și solicitările procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 225 lei.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, invocând următoarele argumente:

- concluzia instanței de apel precum că procurorul nu a prezentat probe care ar confirma că inculpatul a întreprins acțiuni îndreptate spre sustragerea pe ascuns a țevilor din azbest care aparțin Primăriei Xxxx, este eronată, or, această concluzie nu cuprinde analiza completă și obiectivă a probelor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală;

- conform contractului încheiat între SRL „Xxxx” și inculpat (f.d.16-17, vol. I) ultimul urma să presteze servicii de dezrădăcinare a viței de vie și colectarea gunoiului, dar nicidecum de extragere și demontare a țevelor ce se afla pe acest teritoriu;

- instanța de apel nu a luat în considerație că conform contractului de prestare a serviciilor încheiat la 01.09.2016 între SRL „Xxxx” și inculpat, în pct. 3.1.3 era stipulat că adâncimea arăturii constituie 60 cm., pe când din declarațiile martorului Gh. Rusu rezultă că „... adâncimea săpăturii constituia aproximativ 1 metru...i-au comunicat că este necesar de a săpa în zona unde erau amplasate țevile”. Astfel, nu este clar de ce inculpatul care nu avea intenția de a sustrage țevile, având obligația contractuală de a săpa până la 60 cm., a săpat până la adâncimea de 1 m. și depistând țevile nu le-a lăsat la locul inițial și nu s-a adresat la Primăria Xxxx pentru a solicita acordul în vederea extragerii acestor țevi;

- versiunea inculpatului care a declarat că depistând țevile s-a adresat arendatorului de teren, care la rândul său i-a permis extragerea lor nu a fost confirmată prin careva probe, nu este nici un act întocmit în acest sens, precum și nu sunt martori care ar confirma acest fapt;

- este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma că proprietarul țevelor din azbest este anume Primăria s. Xxxx, or, instanța nu a apreciat depozițiile reprezentantului părții vătămate date în cardul cercetării judecătorești, care a relatat că aceste țevi aparțin Primăriei, iar primarul N. Carapira la faza de urmărire penală a explicat că la vița de vie unde inculpatul efectua lucrări au fost instalate țevi, care se aflau la balanța Primăriei, el personal și Consiliul local nu a dat acordul la demontarea acestor țevi;

- faptul că țevile se aflau la balanța Primăriei și prețul acestora a fost confirmat prin cererea primarului s. Xxxx din 19.10.2016 (f.d.9, vol. I) și prin certificatul eliberat de Primăria s. Xxxx (f.d.41, vol. I).

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit, conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru declararea recursului, se constată că recurentul face trimitere la temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și

anume, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată *să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Așadar, verificând criticile expuse de către recurent în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, or, s-a stabilit, că adoptând soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art.101, 414 Cod procedură penală, fără verificarea probelor, cercetate în instanța de fond, selectiv, a dat apreciere unor probe, care au fost puse la baza sentinței de achitare, ignorând să se expună asupra probelor prezentate de către partea acuzării și nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele.

În acest sens, instanța de recurs menționează că instanța de apel a examinat speța superficial, or, concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, instanța de apel nu a supus unei analize obiective cumulul de probe, adus în susținerea învinuirii, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, dând apreciere declarațiilor inculpatului și acordând credibilitate stării de fapt relatate de acesta, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere a probelor administrate pe cauză sau aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel face trimitere la probele din dosar, redând conținutul declarațiilor reprezentantului părții vătămate Telipiz Ivan, martorilor Bessarab Fiodor Nicolaevici, Bessarab Fiodor Nicolaevici, Bessarab Nicolai Fiodorovici, Comur Fiodor Fiodorovici, Russu Gheorghii Vasilievici și a probelor scrise - procesul-verbal de descoperire a infracțiunii sau suspiciunii de comiterea infracțiunii din 28.10.2016 (f.d.7), informația înregistrată în R-2 nr.1976 din 18.10.2016 (f.d.8), procesul-verbal de cercetare la fata locului din 18.10.2016 cu tabelul foto (f.d.10-12), explicațiile lui Carapirea N. (f.d.13), recipisă de depozit din 19.10.2016 (f.d.15), procesul-verbal de cercetare la fata locului din 07.12.2016 cu tabelul foto (f.d.8-59), procesul-verbal de percheziție din 17.03.2017 (f.d.122), concluzionând că materialul probator prezentat de procuror nu confirmă vinovăția inculpatului, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludentei și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora.

Se reține, că instanța de apel, contrar prevederilor normelor enunțate, fără a-și argumenta detaliat soluția a constatat că: *„prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și prezentate de către părți și eronat a ajuns la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului Bessarab Ivan xxxx de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.art.27 186 alin.(2) lit. d) CP, în legătură cu aceasta inculpatul Bessarab Ivan urmează a fi achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.”*

Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel a desconsiderat circumstanțele de fapt expuse supra, care au relevanță pentru justa soluționare a acestei cauze și pripiet a reținut că din probele prezentate de acuzare nu rezultă că Bessarab Ivan a acționat cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane; din declarațiile martorilor F. Bessarab, N. Bessarab, F. Comur și M. Iancov nu rezultă că inculpatul a întreprins acțiuni de tentativă la sustragerea pe ascuns a bunurilor care aparțin Primăriei Xxxx; țevile care au fost extrase din pământ conform procesului verbal de percheziție din 17.03.2017, au fost depistate la domiciliul lui Feodor Bessarab, dar nu în gospodăria inculpatului; nu a fost stabilit faptul cui i-a fost cauzat

prejudiciul material; nu a fost stabilit dacă există legătură cauzală între fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că instanța de apel și-a întemeiat concluziile privind achitarea inculpatului pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul - verbal și anume contractul de prestări servicii încheiat la 01.09.2016, între SRL „ Xxxx” și Bessarab Ivan (f.d.16-17), conform căruia ultimul urma să presteze servicii de dezrădăcinarea viței de vie și colectarea gunoiului, dar nicidecum de extragerea și demontarea țevelor, care se aflau pe teritoriu care urma să-l prelucreze.

Mai mult, Colegiul penal lărgit reține că pct.3.1.3 al contractului nominalizat stipulează expres că adâncimea arăturii urma să constituie 60 cm., pe când din declarațiile martorului Gh. Rusu rezultă că „...adâncimea săpăturii constituia aproximativ 1 metru...i-au comunicat că este necesar de a săpa în zona unde erau amplasate țevile”. Astfel, nu este clar de ce inculpatul care nu avea intenția de a sustrage țevile, având obligația contractuală de a săpa până la 60 cm. a săpat până la adâncimea de 1 m. și depistând aceste țevi nu le-a lăsat la locul inițial și nu s-a adresat la Primăria s. Xxxx pentru a solicita acordul în vederea extragerii acestor țevi.

La fel, Colegiul penal lărgit reține că este pripită concluzia instanței de apel precum că *...inculpatul la 26.10.2016, s-a adresat la Primărie cu cerere prin care a cerut permisiunea să extragă țevile din pământ, deoarece aceste țevi îi încurcau la efectuarea săpăturilor, iar procesul verbal de constatare a infracțiunii a fost îndeplinit la 28.10.2016*”, or, versiunea inculpatului nu a fost confirmată prin careva probe, la materialele cauzei nu se regăsește vreun act întocmit în acest sens, nu sunt martori care ar confirma acest fapt.

De asemenea, instanța de apel n-a ținut cont de faptul că din recipisa întocmită de către inculpat Bessarab Ivan (f.d.15) rezultă că acesta recunoaște faptul că a demontat țevi din azbest care aparțin primăriei s. Xxxx.

La fel, nu este clară concluzia precum că la materialele dosarului lipsesc probe care ar certifica despre faptul că țevile de azbest se află la bilanțul Primăriei sat Xxxx”, or, fiind audiat reprezentantului părții vătămate Telipiz Ivan, în instanța de judecată a indicat că *...că țevile de azbest care au fost demontate aparțin primăriei s. Xxxx....* (f. d. 239 vol. I), faptul dat este confirmat și prin declarațiile primarului s. Xxxx, Carapirea Nicolai date la faza urmării penale, care de asemenea a menționat că *„la vița de vie unde inculpatul prelucra pământ au fost instalate țevi care, la rândul său, se aflau la balanța primăriei, el personal și consiliul sătesc nu a dat nici un acord pentru a demonta aceste țevi.*

Concomitent, apartenența țevelor primăriei s. Xxxx și prețul lor se confirmă de următoarele materiale: cererea primarului s. Xxxx din 19.10.2016 (f.d.9), în care acesta se expune faptul că țevile demontate și sustrase de pe teritoriul câmpului agricol se aflau la balanța primăriei s. Xxxx; certificat eliberat de către Primăria s. Xxxx (f.d.41), prin care se comunică prețul țevelor din azbest aflate la balanța primăriei.

Respectiv, concluziile instanței de apel menționate mai sus, nu sunt confirmate de materialele cauzei, fiind pripite și neargumentate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel la adoptarea deciziei a cercetat, a analizat și a apreciat probele unilateral și selectiv, a desconsiderat circumstanțele de fapt expuse supra și pripit a reținut că acțiunile inculpatului Bessarab Ivan nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată.

La fel, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere a acestora contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces.

Astfel, toate cele consemnate supra au conturat opinia că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis mai multe erori de drept prevăzute de art.427 Cod de procedură penală și respectiv, decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Cahul, deoarece nu este posibil de format un alt complet de judecători în Curtea de Apel Xxxxt.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să tina seama de cele punctate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bessarab Ivan xxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei la Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 27 februarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico